

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Basilij & Gregorij Theologi societate, qui cum summa vtrique doctrina
claruissent, Nicæni cōcilij decreta strenuè propugnabant. Capvt XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

ribus ad ecclesiam accedens, múnera Sacrae mentis obtulit, venit cum Basilio in colloquium, & cum tum ob sapientiam tum quòd tanto cum ornatu, tamque decenter sacerdote fungeretur, conuentusque ageret, laudauit. Sed tamen haud diu post, aduersariorum calumnia inductus, iussit eum in exilium ire: noxque iam aduenerat, qua istud perficere constituit. At ex improviso febris occupatus est filius eius, indeque in morbum repentinum & periculosum coniectus. Pater igitur filium adhuc uiuentem lugens, se humi prosternit. Cumque animo dubio esset & perplexo, laboraretque omnibus modis vitæ filij consulere, facit potestatem suis familiaribus, ut Basiliũ accersant, uti filium decumbentẽ inuisat. Nam quẽ nuper cõtumelia affecerat, ei præ pudore veritus est ipse per se istud imperare. Simul ut aduenit Basilius, fit puero morbus remissior: adeo ut multi tum affirmarent, quòd puer non interijisset, nisi imperator Arianos pro puero vnã cum Basilio precaturos vocasset. Fama est præterea præfectum in morbum eodẽ tempore etiam incidisse: sed cum supplicem à Basilio petiuisset, ut pro se oraret, conualuisse. At ista fortasse, dum in Basilio considerantur, non tantum habere videbuntur admirationis, præsertim cum esset, vir & ipsa viuendi disciplina sanctissimus, & propter doctrinæ præstantiam summè ab omnibus prædicatus.

De Basilijs & Gregorij Theologi societate, qui cum summa vtrique doctrina claruissent, Niceni concilij decreta strenuè propugnabant.

CAPVT XVII.

Eodem tempore vixere & iste Basilius, & Gregorius, parique virtutis studio accensi, magna nominis celebritate fuere. Nam ambo, cum adhuc adolescẽtes essent, Himerio & Proaresio sophistis id tẽporis facillè præstantissimis se in disciplinã Athenis tradebant: postea autẽ Antiochiæ Libanio Syro. Tandem & sophistarum arte, & diuisione causarum neglecta, se piæ viuendi rationi, quã lex præscribit ecclesiæ, se dedebant. Per tẽ autem, cum aliquamdiu in disciplinis philosophorũ Gentiliũ versati fuissent

fuisse, & sanctarum literarum explanationes ex libris tum Origenis, tum eorum, qui & ante illum, & post, in libris ecclesiasticis interpretandis magnam sunt laudem consecuti, accuratè didicissent, in eo quidem ipso tempore concilij Niceni fautoribus multum adiumenti attulerunt.

Nam uterque hanc doctrinam contra Arianos strenuè defendebat, perspicueque demonstrabat, quòd neque de aliis rebus, neque de opinionibus Origenis, quibus in primis nitebantur, rectè vereque sentirent. Quinetiam communi còsensu, vel sorte potius, uti à nonnullis accepi, pericula inter ipsos partiebantur, & Basilius vrbes Ponti peragrans, nò solù multos ibi monachorù còuentus còstituebat, verù etià populù rum docere, tū persuadere, ut eandè fidei doctrinà, quã ipse, amplecteretur. Gregorius autè, qui episcopatù Nazianzi (quod est oppidù parvù) post patrè obtinuit, ea ipsa de causa cū alia loca tum Constantinopolim maximè omniù, vbi còtinèter ferè versabatur, adiit. Atque breui post multorù episcoporù suffragijs illius ciuitatis episcopus designatus est. Nã cū neq; catholicus episcopus, neque ecclesia orthodoxorum in ea vrbe esset, periculum erat, ne de cætero doctrina concilij Niceni ibi prorsus exploderetur.

De persecutione, Antiochia, quam Orontes amnis alluit, suscitata, & Thomæ Apostoli templo apud Edessenos, & conuentu ibidem congregato, & Edessenorum confessione.

CAPVT XVIII.

VBI autem imperator venit Antiochiam, omnes omnino, qui in còcilij Niceni doctrina prestabant, tū in ea ciuitate, tū in vrbibus finitimis grauiter exagitauit, illisque cuiusque modi irrogauit supplicia: adeo ut nonnulli affirmant complures eorum eius mandato, partim aliis modis trucidatos, partim in Orontem fluuium proiectos fuisse. Porò autem cum esset certior factus, illustrem esse Edessæ ecclesiam Diui Thomæ nomine nuncupatam, ad eam visendam se contulit. Qua in vrbe omnibus ecclesie orthodoxis ablatis, cū vidisset populum ecclesie catholice in campo ante ciuitatem conuentus egisse, dicitur
 verbis